

503

ODPIS

Sygn. akt XVII AmE 47/05

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2006 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący - Sędzia SR (del.) Witold Rękosiewicz

Protokolant apl. sąd. Sylwia Paschke

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2006 r. w Warszawie na rozprawie sprawy z powództwa Mirosława K przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 14 stycznia 2005 r. nr DPE/146/2005

I. oddala odwołanie

II. zasądza od Mirosława K na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 400 zł /czteryście/ tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Witold Rękosiewicz

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 14.01.2005 r. nr DPE/146/2005 odmówił Mirosławowi K prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo P „K ” w K udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Swoją decyzję Prezes URE oparł na ustaleniu, że osoba ubiegająca się o udzielenie koncesji dwukrotnie popełniła z winy umyślnej przestępstwo przeciwko mieniu. W tej sytuacji organ koncesyjny uznał, że przedsiębiorca nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją i na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 10.04.1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. nr 153 poz. 1504 ze zm.) oraz art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 2.07.2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. nr 173, poz. 1807) odmówił udzielenia koncesji.

W złożonym odwołaniu powód Mirosław K. wnosił o uchylenie zaskarżonej decyzji, której zarzucił naruszenie art. 33 ust. 3 Prawa energetycznego przez zastosowanie rozszerzającej interpretacji.

Oświadczył, że żaden podmiot gospodarczy ani osoba fizyczna nie doznały uszczerbku z tytułu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Stwierdził także, że jest wiarygodnym partnerem biznesowym a odmowa udzielenia koncesji jest niesprawiedliwa i sprzeczna z interesem społecznym.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania. Wyjaśnił, że w prowadzonym postępowaniu administracyjnym ustalił, iż powód był dwukrotnie skazany prawomocnymi wyrokami za przestępstwa oszustwa dotyczące mienia. Przy wydaniu decyzji miał na uwadze art. 33 ust. 3 pkt 3 i art. 33 ust. 4 Prawa energetycznego oraz art. 50 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej uprawniający organ koncesyjny, przed podjęciem decyzji o udzieleniu koncesji do przeprowadzenia czynności sprawdzających, czy ubiegający się o udzielenie koncesji przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją i daje rękojmię prawidłowego jej wykonywania.

Wobec dokonanych ustaleń Prezes URE oświadczył, że uznał za nieuzasadnione udzielenie powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi czyli bezpośrednio związanej z mieniem.

Podkreślił, że udzielenie koncesji stanowić ma swoistą gwarancję dla kontrahentów przedsiębiorcy, że będzie on prowadził działalność zgodnie z przepisami

prawa i daje rękojmię prawidłowego prowadzenia tej działalności. Okoliczność, że powód był skazany za przestępstwa podlegające na świadomym wprowadzeniu w błąd kontrahentów w ocenie pozwanego stanowiła podstawę do uznania, iż nie daje on rękojmi prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej o której mówi art. 50 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Prezes URE odmówił udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi ponieważ ustalił, że powód był dwukrotnie skazany prawomocnym wyrokiem sądowym i nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją, więc nie spełnia wymogu określonego w art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Mając na uwadze, że koncesja stanowi rodzaj udzielnej przez organ koncesyjny gwarancji dla uczestników obrotu, że posiadający ją podmiot jest rzetelnym kontrahentem, działającym zgodnie z prawem, uznać należało, iż postawiony przez powoda zarzut naruszenia art. 33 ust. 3 Prawa energetycznego jest niezasadny. Bezsporne jest, że na powodzie ciążyą dwa prawomocne wyroki sądowe za przestępstwa umyślne związane z rozporządzeniem mieniem. W tej sytuacji zrozumiałe jest, że zaufanie do powoda, którego wyrazem i miarą jest decyzja o udzieleniu koncesji jest ograniczone i to bez względu na okoliczności, w jakich doszło do popełnienia przestępstw.

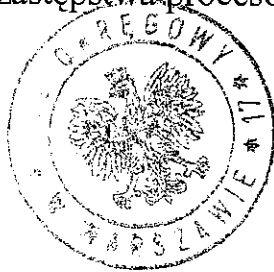
W tych warunkach należy uznać, że wydana na podstawie posiadanych informacji, w określonym stanie prawnym decyzja Prezesa URE o odmowie udzielenia koncesji była trafna. Podkreślić wypada, że organ koncesyjny miał prawo do odmowy udzielenia koncesji nie tylko na podstawie powołanych w decyzji przepisów ale również w oparciu o przepis art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, który wprowadza zasadę ogólną jako podstawę do wydania decyzji odmownej.

Należy jednak pamiętać, że po upływie określonego w ustawie czasu nazwisko powoda zostanie usunięte z rejestru karnego i będzie on mógł ponownie wystąpić do Prezesa URE z wnioskiem o udzielenie stosownej koncesji.

Nie ulega jednak w ocenie Sądu wątpliwości, że w momencie rozpatrywania wniosku powoda i wydania zaskarżonej decyzji wobec istnienia określonej w art. 56 ust. 1 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej negatywnej przesłanki, decyzja o odmowie udzielenia koncesji była trafna i zgodna z obowiązującymi na dzień jej wydania przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia - art. 479⁵³ § 1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 i 99 kpc.

SSR Witold Rękosiewicz

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

Sekretarz